

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA KĘDZIERZYN-KOŹLE

z dnia 2022 r.

**w sprawie skargi na działania Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej
w Kędzierzynie-Koźlu**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2021 r., poz. 1372, z późn. zm.¹⁾) oraz art. 240 i art. 227 w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735, z późn. zm.²⁾), Rada Miasta Kędzierzyn-Koźle uchwala, co następuje:

§ 1. Z przyczyn określonych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały Rada Miasta Kędzierzyn-Koźle stwierdza, iż:

1) skarga jest bezzasadna w zakresie braku rozpatrzenia przez Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Kędzierzynie-Koźlu, zwanego dalej „MOPS”, skargi na pracownika MOPS, z uwagi na nieodnotowanie wpływu do MOPS skargi złożonej przez Skarżącą;

2) nie jest organem właściwym do rozstrzygnięcia w zakresie wniosku o zmianę decyzji w przedmiocie zwrotu nienależnie pobranych świadczeń, do rozpatrzenia którego uprawnione są organy właściwe do dokonania takiej czynności w zależności od etapu postępowania administracyjnego:

a) Dyrektor MOPS – w przypadku zmiany wydanych decyzji w trybie określonym w przepisach o pomocy społecznej,

b) Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Opolu – w trybie rozpatrywania odwołania.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miasta Kędzierzyn-Koźle, zobowiązując go do przesłania Skarżącemu odpisu niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu na stronie podmiotowej Urzędu Miasta Kędzierzyn-Koźle w Biuletynie Informacji Publicznej.

¹⁾ Zmiana tekstu jednolitego wymienionej ustawy została ogłoszona w Dz. U. poz. 1834.

²⁾ Zmiana tekstu jednolitego wymienionej ustawy została ogłoszona w Dz. U. poz. 1491, 2052 i 2320.

Uzasadnienie prawne i faktyczne

I. Stan prawny.

1. Zgodnie z art. 157 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735, z późn. zm.), zwanej dalej „Kpa”:

- 1) właściwy do stwierdzenia nieważności decyzji w przypadkach wymienionych w art. 156 jest organ wyższego stopnia, a gdy decyzja wydana została przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze - ten organ;
- 2) postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji wszczyna się na żądanie strony lub z urzędu.

W myśl art. 227 Kpa, przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw.

Stosownie do art. 229 pkt 3 Kpa, organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności kierowników gminnych jednostek organizacyjnych jest Rada Miasta Kędzierzyn-Koźle.

Na podstawie art. 235 § 1 Kpa, skargę w sprawie, w której wydano decyzję ostateczną, uważa się zależnie od jej treści za żądanie wznowienia postępowania, stwierdzenia nieważności decyzji albo jej uchylecia lub zmiany, które może być uwzględnione, z zastrzeżeniem art. 16 § 1 zdanie drugie.

Stosownie do art. 240 Kpa, gdy skarga dotyczy sprawy, która nie podlega rozpatrzeniu według przepisów kodeksu (art. 3 § 1 i 2) albo nie należy do właściwości organów administracji publicznej, przepisy art. 233-239 stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem, że w miejsce pozostałych przepisów kodeksu stosuje się przepisy postępowania właściwego dla danej sprawy.

2. Zgodnie z art. 96 ust. 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2021 r., poz. 2268, z późn. zm.), zwanej dalej „U.o.p.s.”, m. in. zasiłki na ekonomiczne usamodzielnienie i zasiłki okresowe przyznane pod warunkiem zwrotu podlegają zwrotowi w części lub całości, jeżeli dochód na osobę w rodzinie osoby zobowiązanej do zwrotu wydatków przekracza kwotę kryterium dochodowego.

W oparciu o art. 98 U.o.p.s., świadczenia nienależnie pobrane podlegają zwrotowi od osoby lub rodziny korzystającej ze świadczeń z pomocy społecznej, niezależnie od dochodu rodziny. Art. 104 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

W myśl art. 100 ust. 1 zd. 1 U.o.p.s., w postępowaniu w sprawie świadczeń z pomocy społecznej należy kierować się przede wszystkim dobrem osób korzystających z pomocy społecznej i ochroną ich dóbr osobistych.

Zgodnie z art. 104 ust. 1-4 U.o.p.s.:

- 1) należności z tytułu wydatków na świadczenia z pomocy społecznej, z tytułu opłat określonych przepisami ustawy oraz z tytułu nienależnie pobranych świadczeń podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji;
- 2) w przypadku posiadania uprawnień do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej kwoty nienależnie pobranych świadczeń pieniężnych podlegają potrąceniu z bieżących wypłat;
- 3) wysokość należności, o których mowa w ust. 1, podlegających zwrotowi oraz terminy ich zwrotu ustala się w drodze decyzji administracyjnej;
- 4) w przypadkach szczególnie uzasadnionych, zwłaszcza jeżeli żądanie zwrotu wydatków na udzielone świadczenie, z tytułu opłat określonych w ustawie oraz z tytułu nienależnie pobranych świadczeń w całości lub w części stanowiłoby dla osoby zobowiązanej nadmierne obciążenie lub też niweczyłoby skutki udzielanej pomocy, właściwy organ, który wydał decyzję w sprawie zwrotu należności, o których mowa w ust. 1, na wniosek pracownika socjalnego lub osoby zainteresowanej, może odstąpić od żądania takiego zwrotu, umorzyć

kwotę nienależnie pobranych świadczeń w całości lub w części, odroczyć termin płatności albo rozłożyć na raty.

Zgodnie z art. 106 ust. 5 U.o.p.s., decyzję administracyjną zmienia się lub uchyla na niekorzyść strony bez jej zgody w przypadku zmiany przepisów prawa, zmiany sytuacji dochodowej lub osobistej strony, pobrania nienależnego świadczenia, a także można zmienić lub uchylć decyzję, jeżeli wystąpiły przesłanki, o których mowa w art. 11, art. 12 i art. 107 ust. 5. Zmiana decyzji administracyjnej na korzyść strony nie wymaga jej zgody.

W myśl art. 110 ust. 7 U.o.p.s., prezydent miasta udziela kierownikowi ośrodka pomocy społecznej upoważnienia do wydawania decyzji administracyjnych w indywidualnych sprawach z zakresu pomocy społecznej należących do właściwości gminy.

3. W myśl § 4 pkt 3 Statutu MOPS, podstawowym przedmiotem działalności MOPS są m. in. zadania gminy określone w U.o.p.s.

Prezydent Miasta Kędzierzyn-Koźle upoważnił Dyrektora MOPS do prowadzenia postępowań administracyjnych w indywidualnych sprawach z zakresu pomocy społecznej, stanowiących zadania Prezydenta Miasta, w szczególności wydawania decyzji administracyjnych, postanowień i zaświadczeń, w przedmiocie objętym zakresem działania MOPS.

II. Zarzuty Skarżącej.

Skarga złożona, za pośrednictwem Wojewody Opolskiego, w dniu 29 listopada 2021 r., zwana dalej „skargą”, zawiera kierowany pod adresem Dyrektora MOPS zarzut:

- 1) niezasadności zwrotu przyznanych świadczeń z zakresu pomocy społecznej;
- 2) braku rozpatrzenia skargi na pracownika MOPS.

Skarżąca w treści skargi przedstawiła:

- 1) opis sytuacji życiowej;
- 2) informacje o wysokości i terminach otrzymywanych świadczeń z zakresu pomocy społecznej w kontekście zgłaszania przebywania poza Kędzierzynom-Koźlem;
- 3) ocenę braku możliwości zwrotu otrzymanych w formie pieniężnej świadczeń z zakresu pomocy społecznej.

Do skargi Skarżąca załączyła kopie:

- 1) wyjaśnień na okoliczność braku rozpatrzenia złożonej skargi na pracownika MOPS;
- 2) postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 12 czerwca 2020 r. o zmianę zarządzeń opiekuńczych oraz o ograniczenie władzy rodzicielskiej;
- 3) karty informacyjnej z leczenia szpitalnego za okres 17 marzec – 2 kwiecień 2021 r.

III. Stan faktyczny zgodnie z wyjaśnieniami Dyrektora MOPS przedstawionym na okoliczność zarzutów w skardze.

1. 1. Decyzją o sygn. DPŚ.5100.102.2017 z dnia 12 kwietnia 2017 r. przyznano Skarżącej zasiłek stały na okres 1 kwietnia 2017 r. do dnia odwołania w wysokości 364 zł miesięcznie. Pouczono Skarżącą, że o każdej zmianie sytuacji osobistej, dochodowej i majątkowej, zobowiązana jest niezwłocznie powiadomić MOPS.

1. 2. Po przeprowadzeniu postępowania weryfikującego w przedmiocie nienależności pobranego zasiłku stałego, wskutek podania przez Skarżącą nieprawdziwych informacji w toku postępowania w zakresie wydania decyzji wskazanej w ust. 1 pkt 1, decyzją o sygn. DPŚ.5100.57.2018 z dnia 12 marca 2018 r.:

- 1) uznano świadczenie pieniężne Skarżącej w postaci, przyznanego na podstawie decyzji wskazanej w ust. 1 pkt 1, zasiłku stałego na okres 1 kwietnia – 31 października 2017 r. oraz 1 grudnia 2017 r. do 28 lutego 2018 r. za świadczenie nienależnie pobrane w łącznej wysokości 1161,68 zł,;
- 2) ustalono termin 30 czerwca 2018 r. na zwrot nienależnie pobranego zasiłku stałego w kwocie 1161,68 zł.

1. 3. Po przeprowadzeniu postępowania weryfikującego w przedmiocie nienależności pobranego zasiłku stałego, wskutek inicjatywy MOPS, decyzją o sygn. DPŚ.5100.252.2020 z dnia 25 listopada 2020 r. zwrot nienależnie pobranego zasiłku stałego w kwocie 1161,68 zł, uwzględniając art. 104 ust. 4 U.o.p.s., rozłożono na 36 rat miesięcznych (35 rat po 30 zł, jedna rata po 60,67 zł).

1. 4. Skarżąca pomiędzy 17 marca a 7 października 2021 r. dobrowolnie dokonała 7 wpłat na łączną kwotę 228,40 zł.

2. 1. Decyzją o sygn. DPŚ.4111.99.2013.SA z dnia 7 listopada 2013 r. przyznano Skarżącej prawo do bezzwrotnego zasiłku okresowego od 1 listopada 2013 r. do 31 grudnia 2017 r. w wysokości 812 zł miesięcznie. Pouczono Skarżącą, że o każdej zmianie sytuacji osobistej, dochodowej i majątkowej, zobowiązana jest niezwłocznie powiadomić MOPS.

2. 2. Decyzją o sygn. DPŚ.5101.19.2015.SA z dnia 20 stycznia 2015 r. przyznano Skarżącej prawo do bezzwrotnego zasiłku okresowego od 1 stycznia 2015 r. do 30 kwietnia 2015 r. w wysokości 434 zł miesięcznie, zmienioną decyzją o sygn. DPŚ.5101.23.2015.SA z dnia 11 marca 2015 r. na wysokość 209 zł miesięcznie od marca 2015 r. Pouczono Skarżącą, że o każdej zmianie sytuacji osobistej, dochodowej i majątkowej, zobowiązana jest niezwłocznie powiadomić MOPS.

2. 3. Decyzją o sygn. DPŚ.5101.61.2015.SA z dnia 4 września 2015 r. przyznano Skarżącej prawo do bezzwrotnego zasiłku okresowego od 1 września 2015 r. do 31 grudnia 2015 r. w wysokości 459 zł miesięcznie, zmienioną decyzją o sygn. DPŚ.5101.61.2015.SA z dnia 7 października 2015 r. na wysokość 546 zł miesięcznie od października 2015 r. Pouczono Skarżącą, że o każdej zmianie sytuacji osobistej, dochodowej i majątkowej, zobowiązana jest niezwłocznie powiadomić MOPS.

2. 4. Decyzją o sygn. DPŚ.5101.85.2016 z dnia 14 stycznia 2016 r. przyznano Skarżącej prawo do bezzwrotnego zasiłku okresowego od 1 stycznia 2016 r. do 30 czerwca 2016 r. w wysokości 546 zł miesięcznie.

2. 5. Decyzją o sygn. DPŚ.5101.1645.2016 z dnia 8 lipca 2016 r. przyznano Skarżącej prawo do bezzwrotnego zasiłku okresowego od 1 lipca 2016 r. do 30 września 2016 r. w wysokości: 546 zł w miesiącu lipcu 2016 r. oraz po 47,30 zł miesięcznie w miesiącu sierpniu i wrześniu 2016 r.

2. 6. Decyzją o sygn. DPŚ.5101.866.2017 z dnia 19 kwietnia 2017 r. przyznano Skarżącej prawo do bezzwrotnego zasiłku okresowego od 1 kwietnia 2017 r. do 30 czerwca 2017 r. w wysokości: 546 zł w miesiącu kwietniu 2017 r. oraz po 364 zł miesięcznie w miesiącu maju i czerwcu 2016 r.

2. 7. Decyzją o sygn. DPŚ.5101.1238.2017 z dnia 5 lipca 2017 r. przyznano Skarżącej prawo do bezzwrotnego zasiłku okresowego od 1 lipca 2017 r. do 31 października 2017 r. w wysokości 364 zł miesięcznie.

2. 8. Po przeprowadzeniu postępowania weryfikującego w przedmiocie nienależności pobranego zasiłku stałego, wskutek podania przez Skarżącą nieprawdziwych informacji w toku postępowania w zakresie wydania decyzji wskazanych w ust. 2 pkt 1-7, decyzją o sygn. DPŚ.5100.588.2018 z dnia 13 marca 2018 r.:

- 1) uznano świadczenia pieniężne Skarżącej w postaci, przyznanych na podstawie decyzji wskazanych w ust. 2 pkt 1-7, części zasiłków okresowych na okres od 1 stycznia 2015 r. do 31 października 2017 r.. za świadczenie nienależnie pobrane w łącznej wysokości 4768,08 zł;
- 2) ustalono termin 30 czerwca 2018 r. na zwrot nienależnie pobranych okresowych w kwocie 4768,08 zł;

2. 9. Po przeprowadzeniu postępowania weryfikującego w przedmiocie nienależności pobranego zasiłku stałego, wskutek inicjatywy MOPS, decyzją o sygn. DPŚ.5101.1590.2020 z dnia 25 listopada 2020 r. zwrot nienależnie pobranego zasiłku stałego w kwocie 4768,08 zł, uwzględniając art. 104 ust. 4 U.o.p.s., rozłożono na 36 rat miesięcznych (35 rat po 130 zł, jedna rata po 206,46 zł).

3. 1. Decyzją o sygn. DPŚ.5100.102.2017 z dnia 12 kwietnia 2017 r. przyznano Skarżącej zasiłek stały na okres 1 kwietnia 2019 r. do dnia odwołania w wysokości 315,67 zł miesięcznie. Pouczono Skarżącą, że o każdej zmianie sytuacji osobistej, dochodowej i majątkowej, zobowiązana jest niezwłocznie powiadomić MOPS.

3. 2. Po przeprowadzeniu postępowania weryfikującego w przedmiocie nienależności pobranego zasiłku stałego, wskutek podania przez Skarżącą nieprawdziwych informacji w toku postępowania w zakresie wydania decyzji wskazanej w ust. 3 pkt 1, decyzją o sygn. DPŚ.5100.88.2019 z dnia 22 marca 2019 r.:

- 1) uznano świadczenie pieniężne Skarżącej w postaci, przyznanego na podstawie decyzji wskazanej w ust. 3 pkt 1, zasiłku stałego na okres 1 marca 2018 r. – 28 lutego 2019 r. za świadczenie nienależnie pobrane w łącznej wysokości 3788,04 zł,;
- 2) ustalono termin 30 kwietnia 2019 r. na zwrot nienależnie pobranego zasiłku stałego w kwocie 3788,04 zł.

3. 3. Komornik pomiędzy 19 października 2020 r. a 17 maja 2021 r. dokonał 8 wpłat na łączną kwotę 385,71 zł.

4. 1. Decyzją o sygn. DPŚ.5101.583.2018 z dnia 15 marca 2018 r. przyznano Skarżącej prawo do bezzwrotnego zasiłku okresowego od 1 lutego 2018 r. do 31 lipca 2018 r. w wysokości 315,67 zł miesięcznie. Pouczono Skarżącą, że o każdej zmianie sytuacji osobistej, dochodowej i majątkowej, zobowiązana jest niezwłocznie powiadomić MOPS.

4. 2. Po przeprowadzeniu postępowania weryfikującego w przedmiocie nienależności pobranego zasiłku stałego, wskutek podania przez Skarżącą nieprawdziwych informacji w toku postępowania w zakresie wydania decyzji wskazanej w ust. 4 pkt 1, decyzją o sygn. DPŚ.5101.583.2019 z dnia 22 marca 2019 r.:

- 1) uznano świadczenia pieniężne Skarżącej w postaci, przyznanej na podstawie decyzji wskazanej w ust. 4 pkt 1, części zasiłku okresowego na okres od marca 2018 r. do lipca 2018 r.. za świadczenie nienależnie pobrane w łącznej wysokości 1578,35 zł;
- 2) ustalono termin 30 kwietnia 2019 r. na zwrot nienależnie pobranych okresowych w kwocie 1578,35 zł.

4. 3. Skarżąca pomiędzy 8 grudnia 2020 r. a 7 października 2021 r. dobrowolnie dokonała 9 wpłat na łączną kwotę 284,31 zł.

4. 4. Komornik pomiędzy 19 października 2020 r. a 17 listopada 2021 r. dokonał 7 wpłat na łączną kwotę 309,29 zł.

5. W przedmiotowej skardze nie wskazano okoliczności stanowiących podstawę do wznowienia postępowania lub do stwierdzenia nieważności decyzji, MOPS nie dopatrył się uchybień skutkujących wznowieniem postępowania lub umożliwiających stwierdzenie nieważności decyzji. Skarga ta została zatem rozpatrzona pod kątem możliwości uchylenia lub zmiany decyzji na podstawie art. 154, 155, 161 § 1 i 2 lub art. 163 Kpa, jednakże MOPS nie znalazł żadnych podstaw do uchylenia lub zmiany decyzji w powyższym trybie.

Odnosząc się do zarzutu strony o niesłuszności, bezzasadności długu, MOPS dokonał również oceny możliwości wzruszenia decyzji będących źródłem zobowiązania strony, tj. decyzji w sprawie uznania świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej za nienależnie pobrane (decyzje wskazane w ust. 2 pkt 8, ust. 3 pkt 2 oraz ust. 4 pkt 2) w trybie art. 15 zzzzzn² ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem,

przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2021 r., poz. 2095, z późn. zm.). Jednakże w przedmiotowej sprawie nie znajduje zastosowania instytucja zawiadomienia strony o uchybieniu terminu przewidzianego przepisami prawa administracyjnego i wyznaczenia stronie terminu 30 dni na złożenie wniosku o przywrócenie terminu, gdyż ww. decyzje zostały stronie doręczone przed okresem obowiązywania stanu epidemii (stan epidemii na terenie kraju został wprowadzony przepisami rozporządzenia Ministra Zdrowia z 20 marca 2020r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii z dniem 20 marca 2020 r. i będzie trwał do odwołania. Stan epidemii zastąpił stan zagrożenia epidemicznego, który został wprowadzony z dniem 14 marca 2020 r. (rozporządzenie Ministra Zdrowia z 13 marca 2020 r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego). Jeżeli Skarżąca nie zgadzała się z treścią ww. decyzji, mogła wnieść odwołanie w terminie 14 dni od dnia doręczenia jej, o czym została prawidłowo pouczone w przedmiotowej decyzji i w tym trybie żądać zmiany treści decyzji.

Tymczasem Skarżąca, nie tylko nie złożyła odwołania od przedmiotowych decyzji, ale nadto częściowo realizowała obowiązek zwrotu świadczenia na rzecz MOPS, zatem swym działaniem nie podważała zasadności zobowiązania.

6. Jednakże, mając na uwadze cele pomocy społecznej, w szczególności dyrektywę, aby żądanie zwrotu z tytułu nienależnie pobranych świadczeń nie stanowiło dla osoby zobowiązanej nadmiernego obciążenia i nie niweczyło skutków udzielanej pomocy, tut. organ pismo skarżące – w zakresie zarzutu, iż nie stać jej na spłatę zadłużenia w wysokości odpowiadającej orzeczonym ratom - potraktował jako wniosek strony o zmianę decyzji w przedmiocie rozłożenia zobowiązania na raty w trybie art. 106 ust. 5 w związku z art. 104 ust. 4 U.o.p.s.

MOPS prowadzi postępowanie administracyjne w sprawie zastosowania wobec Skarżącej ulg przewidzianych w art. 104 ust. 4 U.o.p.s.

7. W latach 2019 – 2021 od Skarżącej do MOPS nie wpłynęła żadna skarga, w tym na pracownika MOPS.

8. Pracownicy MOPS:

- 1) z chwilą podjęcia zatrudnienia zostają zapoznawani z Kodeksem Etycznym Pracowników MOPS oraz zobowiązani są do bezwzględного przestrzegania zwartych w nich postanowień;
- 2) traktują swoją pracę jako służbę publiczną, a za cel nadrzędny stawiają sobie dobro mieszkańców;
- 3) cechują się wysoką kulturą osobistą i życzliwością, zasadą poszanowania godności każdego człowieka.

IV. Podsumowanie

1. W świetle przedstawionego stanu faktycznego Rada Miasta Kędzierzyn-Koźle stwierdza, iż skarga w części dotyczącej zarzutu braku rozpatrzenia przez Dyrektora MOPS skargi na pracownika MOPS, z uwagi na nieodnotowanie wpływu do MOPS skargi złożonej przez Skarżącą, jest bezzasadna.

2. W świetle art. 240 Kpa, gdy skarga dotyczy sprawy, która nie podlega rozpatrzeniu według przepisów kodeksu (art. 3 § 1 i 2) albo nie należy do właściwości organów administracji publicznej, przepisy art. 233-239 stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem, że w miejsce pozostałych przepisów kodeksu stosuje się przepisy postępowania właściwego dla danej sprawy.

W myśl art. 235 § 1 oraz art. 240 Kpa przedmiotowa skarga w części obejmującej działanie Dyrektora MOPS w sprawie częściowego zwrotu przyznanego na rzecz Skarżącej pieniężnego świadczenia z pomocy społecznej w postaci zasiłku stałego i okresowego, nie może być rozstrzygana w trybie przewidzianym dla rozpatrywania skarg w art. 227-239 Kpa.

Zgodnie z art. 235 § 1 Kpa, skargę w sprawie, w której wydano decyzję ostateczną, uważa się zależnie od jej treści za żądanie wznowienia postępowania, stwierdzenia nieważności decyzji albo jej uchylecia lub zmiany, które może być uwzględnione.

Do stwierdzenia nieważności decyzji uprawniony jest właściwy organ odwoławczy – Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Opolu.

Zgodnie z oświadczeniem Dyrektora MOPS, aktualnie prowadzi on postępowanie administracyjne w sprawie zastosowania wobec Skarżącej ulg przewidzianych w art. 104 ust. 4 U.o.p.s., w tym odstąpienia od żądania zwrotu z tytułu nienależnie pobranych świadczeń, umorzenia kwoty nienależnie pobranych świadczeń w całości lub w części, odroczenia terminu płatności z tytułu nienależnie pobranych świadczeń albo rozłożenia na raty z tytułu nienależnie pobranych świadczeń

W związku z powyższym Rada Miasta Kędzierzyn-Koźle nie jest organem właściwym do rozstrzygnięcia ww. części skargi.